

за жалость таквызъ сж были повече отъ списанія-та на Волтера, Гиббона, Хюма, Болинброка и Руссо, кои-то сж были между най прочуты-тѣ писатели въ свое врѣмя. Но какво е было вліяніе-то на тѣзи тѣхны списанія врѣхъ общежитіе-то? Ето какво. Тѣ сж поврѣдили надѣжды-тѣ на много семейства; подкопали сж основы-тѣ на добродѣтель-тж и челоуѣколюбіе-то въ сърдца-та на мнозина отъ млады-тѣ неразсѣдилковцы. Тѣ сж отмахихли страхъ Божій предъ очи-тѣ на мнозина; унищожили сж челоуѣческо-то достолѣпіе и назначеніе, слѣдувателно и всякое побужденіе за благочестивъ животъ, и тѣй сж довели мнозина до горкості-тѣ на смърть-тж съ най-голѣмо отчаяніе! А еще по страшно-то е че тѣзи списанія сж отворили за мнозина врата-та на адско-то мѣченіе, дѣто презъ вничкж-тж вѣчностъ „ще има плачь и скръцаніе съ зжбы“. Горко! зацо-то вліяніе-то на тѣзи списанія вачна да ся распростира и между нашитѣ млады.

Ето въ кратко какъ става „*знаніе-шо слуга на зло-шо*“. Но има ли нуждж да продължавамъ повече? Азъ мыслж, не. Зацо-то „аннаяна сиври синекъ сазджръ, аннаяна дауль зурна азджръ“.

И. Гонджоровъ.

ВОЙНА - ТА

между

ФРАНЦА И ПРУССІЯ. *)

I.

Въ статія-та ни вмѣстена въ онаягодишнія Лѣтоструй за Френско-Прусска-та война читатели-тѣ видяха по кой начинъ и за каква малка причина бившія френски Императоръ, Наполеонъ III, обяви бой на Пруссіи-тѣ и какъ цялъ Нѣмски народъ, разпаленъ зачестъ та и свобода-та на отечество-то си, ся подигна единодушно да противостои на странія нападатель. Тѣ видяха, тжй сжцо, че слѣдъ побѣди-тѣ си при Вайсембургъ, Вертъ, Спихернъ, Мець, Панжъ

*) виждъ Лѣтоструй 1871 Стр. 206.